

Regeringens Plan, en meget lang Gade, som skal brolægges og forsynes med alt fornødent, og som ifølge Ingeniørens Over-
 slag vil komme til at koste 2—300,000 Kr. Om dette er rigtigt eller ikke, tør jeg selvfølgelig ikke indestaa for, men det er By-
 raadet, jeg har det fra, saa jeg antager, det er nogenlunde korrekt. Jeg skal dog kun holde mig til de 40,000 Kr. og gøre opmærksom paa, at naar man fordrer denne Sum af Esbjerg, er det ikke i Lighed med, hvad der fordres af andre Byer. Kravet om de 40,000 Kr. af Esbjerg fremkommer nemlig derved, at den Plan, som Generaldirektoratet har ladet udarbejde, fuldstændig lukker for Byens Udgang til Omverdenen, og saa siges der til Byen: Nu ere I lukkede inde, ville I ud igen, ere vi villige til at bygge en Tunnel, ad hvilken I kunne komme ud i Europa igen; men hvis I ville ud af Byen, skulle I betale 40,000 Kr. for at faa Lov dertil. Jeg tror ikke, man stiller den Fordring til nogen anden By, eller at man siger til nogen anden By: Nu blive I lukkede inde, og hvis I ikke betale en vis Sum, blive I derinde. Jeg synes, at det er noget for haardt. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der hændte en stor Ulykke paa Esbjerg Station for 14 Dage siden. Der gik nemlig Ild i den, og Uheldet vilde — at man slukkede Ilden. Jeg gad nok vide, om man, hvis Banegaarden var brændt, ogsaa vilde have sagt til Byen: Nu kunne I give 40,000 Kr., saa skulle I faa denne Bygning opført i en ny og bedre Skikkelse. Der hændte for Resten ogsaa en Ulykke i Forgaars, idet et Par Heste løb igennem den ene Væg i Stationsbygningen, men det lykkedes dem dog ikke at faa Bygningen væltet. Dernæst udtalte det ærede Medlem sin Beklagelse over, at man kærtgnede Esbjerg for meget, man gjorde for meget for den By, der blev bevilget for meget til den. Dette er dog en fuldstændig Misforstaaelse. Der er aldrig givet noget til Esbjerg før i Forfjor, da der blev bevilget et Laan paa billige Vilkaar til Byen. Alt andet, der er kostet paa Esbjerg, er kostet paa Havnen der, men denne er jo Statshavn, altsaa et Statsaktiv, og det, der er bevilget, er altsaa medgaaet til at forbedre dette Aktiv, og dette er gjort saa heldigt og saa godt fra Regeringens og Lovgivningsmagts Side, at alle de Midler, der ere ofrede derpaa, forrente sig bedre end noget andet Statsaktiv, idet det giver 3 pCt. af alle de Penge, der ere anvendte derpaa, og det ville de Penge, der foreløbig ere bevilgede dertil, blive ved med. Jeg kan altsaa

ikke se, hvad der menes, naar der siges, at der skal være blevet kølet særlig for Esbjerg. Nej, tværtimod, Esbjerg er saare uheldig stillet. Den er bygget paa Grunde, som Spekulationen har fordyret i overordentlig høj Grad til Fordel for Folk, som slet ikke bo der i Byen, Kapitalister, der nyde godt af disse Spekulationspriser, hvorimod Byens Indbyggere maa betale Renter deraf og ikke have nogen Fordel deraf. Nej, det er Esbjergs Indbyggere, der trænge, og naar man saa kommer og vil paabyde dem saadanne Udgifter som her, kan jeg virkelig ikke se, at det tyder paa Velvilje fra ærede Medlemmers Side. Det er virkelig saa, at jeg ikke tør sige, at Esbjerg, naar den her forelagte Plan vedtages, ikke muligt vil sige nej, fordi den ikke tør paatage sig disse Udgifter; paa den anden Side er jeg ikke vis paa, om Statsbanerne, naar Esbjerg siger: Vi have ikke Raad til at paatage os denne Udgift, for deres egen Skyld tør forsvare at undlade at anlægge en brugelig Stationsplads ved Esbjerg, thi som denne nu er, er den aldeles ubrugelig for den Trafik, som finder Sted der. Jeg vil altsaa slutte med at gentage min Erkendtlighed over for den højtærede Minister for hans Udtalelser i Anledning af denne Sag, idet jeg haaber, at hans Overvejelser maa føre til et for Byen heldigt Resultat, og at den maa blive fremmet saa hurtigt, at der er Udsigt til at faa en ny Stationsbygning derovre endnu i Aar.

R. Hansen: Naar jeg har begæret Ordet i denne Sag, vil jeg først udtale, at jeg ikke er sagkyndig nok til helt ud at kunne bedømme de Forslag, der her foreligge, og altsaa heller ikke kan udtale mig bestemt hverken for eller imod de store Jærnbanespørgsmaal, hvorom der her er Tale. Men samtidig med at jeg erkender dette, kunde jeg have Lyst til at gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Som vi vide, er det meget store Krav, der i finansiel Henseende stilles til Statskassen ved de store Forslag, som ere komme frem i denne Samling. Vi have jo allerede behandlet Forslaget om Oprettelsen af en Dampfærgeforbindelse mellem Gedser og Warnemünde, derhos ligger der jo Forslag her i Rigsdagen om ny Statsbaneanlæg paa Sjælland, og nu have vi det her foreliggende Forslag til Behandling. Inden man nu skrider til Løsningen af saa store og saa omfattende Opgaver, synes det mig, at der maatte være flere Spørgsmaal, vi først maatte have fuld Klarhed over, og jeg